

ת"פ 63025/03/15 - מדינת ישראל נגד קובי יעקב רובין

05 דצמבר 2016

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 63025-03-15 מדינת ישראל נ' רובין
מ"ת 63043-03-15
מספר פל"א 128265/2015

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
קובי יעקב רובין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם וב"כ עו"ד שחר חצרוני

גזר דין

הנאשם שבפניי הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע על פי הודייתו בעבירות של:

גידול סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**");

החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים;

החזקת כלים להכנת סם, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים;

החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים, עבירה לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים;

נטילת חשמל בגניבה, עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, עולה כי כשבועיים עובר ליום 23.6.14 ועד ליום 24.3.15 (להלן: "**תקופת השכירות**") שכר הנאשם דירה ברחוב בנימין פין 2 בראשון לציון (להלן: "**הדירה**") בתמורה לסך של ₪ 3,600 לחודש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך תקופת השכירות גידל הנאשם בשניים מחדרי הדירה ובסלון כ-162 שתילי קנבוס במשקל כולל של כ-22.2 ק"ג נטו.

לצורך הגידול התקין הנאשם והחזיק בדירה במערכת קירור ותאורה, אוהל, חומרי דישון, אדניות וקופסאות פלסטיק.

כשלושה חודשים עובר ליום 24.3.15, חיבר הנאשם כבל, שחובר באופן שאינו חוקי, ללוח החשמל המצוי מחוץ לדירה ובאופן הזה צרך חשמל במהלך אותם 3 חודשים מבלי ששילם תמורתו.

בנוסף, החזיק הנאשם בביתו שברחוב טירת צבי 9 בראשון לציון, בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.1831 גרם נטו.

בהתאם להסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הנאשם הודה, הורשע על פי הודייתו ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן טרם הטיעונים לעונש.

אשר לעונש, במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי התביעה תעתור לעונש מאסר בן 18 חודשים לצד ענישה נלווית בעוד ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 1.11.16 עולה כי הנאשם כבן 34, רווק, המתגורר בבית אמו בראשון לציון, ומזה 5 חודשים עובד כאחראי תפעול, מכירות, שיווק ומתן שירות בחברה לבישום חללים. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, וזו לו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את הרקע האישי, המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם התייתם מאביו בהיותו בן 13, אירוע בעטיו חוותה המשפחה משבר. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, עם בגרות חלקית, גויס לצה"ל והשלים שירות צבאי מלא. עם שחרורו מהצבא עבד בעבודות מזדמנות.

בשנת 2005 אובחנה אצל הנאשם מחלה ראומטית ואוטואימונית. מאז מטופל אחת לחודש במרפאה הראומטית במרכז הרפואי "אסף הרופא", מקבל טיפול ייחודי שניתן רק בבית החולים ונוטל תרופות קבועות מדי יום. בשירות המבחן תיאר הנאשם התמודדות עם החמרה במחלתו לאורך השנים באופן אשר פגע בתפקודו. לדבריו, בשנים האחרונות סובל מכאבים כרוניים ואקוטיים, דלקות חוזרות ונשנות המתבטאות במוגבלות בתנועה, עייפות והפרעות שינה ותיאבון. מזה כשנה וחצי מוכר הנאשם כנכה וזכאי לקצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

הנאשם הופנה לשירות המבחן, לראשונה, במסגרת הליך המעצר בו היה נתון. בראשית תקופת הפיקוח טופל הנאשם על ידי פסיכולוגית פרטית ובהמשך, לאחר ביסוס הקשר עמו, שולב בקבוצה המיועדת לעצורי בית בשירות המבחן. שירות המבחן מדווח כי הנאשם הגיע למפגשים באופן סדיר, שיתף פעולה ונראה כי הסתייע בטיפול. בעקבות זאת הוחלט להאריך את צו פיקוח המעצר ב-6 חודשים נוספים עד לחודש מאי 2016. כיום הנאשם ממשיך בטיפול פסיכולוגי פרטני. משיחה שערך שירות המבחן עם הפסיכולוגית המטפלת ביום 28.9.16, עולה כי הנאשם מתמודד עם קשיים

רגשיים ניכרים לאורך השנים אשר תרמו לביצוע העבירות, אך כיום מבין את הבעייתיות בהתנהגותו ומוכן לשאת באחריות לתוצאות מעשיו ולקבל על עצמו ענישה הולמת.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, בשירות המבחן קיבל הנאשם אחריות על ביצוע העבירות וביטא חרטה. הנאשם הסביר את ניסיון גידול הסם כאמצעי לחיסכון כלכלי בלבד ולשימוש אישי ללא כוונה לסחר עתידי.

הנאשם מסר כי צריכת הסמים הייתה אמצעי להקל על כאביו, וזאת לאחר שטיפול תרופתי קודם לא סייע בהפחתת הסימפטומים מהם הוא סובל. לדבריו, מאז מעצרו בתיק הנוכחי הפסיק השימוש בסם ופעל לצורך הסדרת השימוש בקנאביס רפואי. לפני מספר חודשים הצליח הנאשם לקבל אישור וכיום רשאי להשתמש באופן חוקי בקנאביס. הנאשם שלל צריכת סמים קודמת לאורך השנים, כמו גם שלל שימוש לרעה או התמכרות ונזקקות לטיפול גמילה. בדיקות שתן שמסר הנאשם בשירות המבחן לאורך הליך פיקוח המעצר נמצאו נקיות משרידי סם. שתי בדיקות שתן נוספות, אותן ביצע הנאשם לאחרונה בשירות המבחן, נמצאו אף הן נקיות משרידי סם.

בבואו לגבש הערכת סיכון בעניינו של הנאשם מונה שירות המבחן את גורמי הסיכון, ובהם, קשייו הפיזיים והרגשיים, התמודדותו הלקויה וקשייו לפעול להטבה במצבו במסגרת החוק, שהובילו לצריכה ולגידול של סמים תוך קושי בהצבת גבולות פנימיים.

לצד זאת, מציין שירות המבחן קיומם של גורמים מפחיתי סיכון במצבו של הנאשם, ובהם, העובדה כי עומד לדין לראשונה בחייו כשניכרת השפעתם המרתיעה של ההליכים כנגדו, שיתוף הפעולה והשתלבותו החיובית בטיפול, היעדר אינדיקציה לשימוש בסמים בעת הנוכחית והעובדה כי אינו מאופיין בקווי אישיות שוליים מבוססים.

מכל האמור, ובשים לב להיותו של הנאשם במסלול חיובי המצביע על תפקוד ויציבות, סבור שירות המבחן כי עונש מאסר בפועל עלול לגרום להידרדרות רגשית ותפקודית. עוד סבור שירות המבחן כי הנאשם יתקשה בריצוי עבודות שירות לאור מצבו הבריאותי. משכך, בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 250 שעות וצו מבחן למשך שנה וחצי במסגרתו ימסור הנאשם בדיקות שתן מעקביות בשירות המבחן. כמו כן, שירות המבחן יפקח על המשך טיפול פסיכולוגי במטרה לבחון את התייצבותו הרגשית והתפקודית ומניעת הסיכון להישנות עבירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש בתמצית

ראיות המאשימה

במסגרת טיעוניה לעונש, הגישה המאשימה לבית המשפט את המסמכים הבאים:

- חוות דעת מומחה שעניינה חקירת דליקה, שנערכה ע"י מדור חקירת דליקות שירותי כבאות והצלה ראשל"צ (ת/1). מחוות הדעת עולה כי בדירה בה גודלו הסמים פרצה ביום 24.3.15 שריפה, זאת שעה שהמזגן שהותקן בחדר הגידול עבד ללא הפסקה עד אשר נגרם כשל חשמלי בכרטיס האלקטרוני שגרם לפרוץ השריפה.

- מסמך מאת חברת החשמל בצירוף תמונות מהם עולה כי בבדיקת הדירה נמצאה גניבת חשמל, שהתאפשרה בעקבות חיבור כבל פיראטי שעקף את המונה והזין את המעבדה **(ת/2)**.
- לוח צילומים של הדירה ובו תמונות של מעבדת הסמים אשר נחשפה בדירה **(ת/3)**.

ראיות ההגנה

במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, העיד המומחה ד"ר נועם צ'כנובסקי, ד"ר למדעי הצמח וחוקר קנאביס רפואי, שערך חוות דעת מומחה **(נ/1)**, לאחר שבדק את הסם שנתפס. חוות הדעת נערכה במטרה לקבוע את משקל החומר המשמש כסם מתוך כלל המשקל של צמחי הקנאביס שנתפסו בחזקת הנאשם, זאת בניסיון לתמוך ולאשש את גרסת הנאשם לפיה גידל את הסם לצורך צריכתו העצמית.

על סמך בדיקתו זו קבע המומחה את הממצאים הבאים:

- משקל החומר הצמחי התפוס בידי המאשימה במועד בדיקתו אותו (10.3.16) היה כ- 2.974 ק"ג.
- במהלך השנה שחלפה ממועד התפיסה (24.3.15) ועד למועד הבדיקה (10.3.16), איבדו הצמחים כ-86% ממשקלם כתוצאה מאיבוד מים.
- רובו הגדול של החומר הצמחי (ענפים, עלים וחלקי צמח שאינם פרחים) אינו מכיל חומר פעיל.
- החומר הפעיל המשמש בתור סם מרוכז ברובו בפרח של צמח הנקבה.
- מתוך כלל החומר הצמחי שנתפס, משקל החומר המשמש לסם שנמצא בפרחים, מוערך בכ- 680 גרם.
- בחישוב חודשי ובהתחשב במחזורי הגידול, משקל הפרחים המוערך שייצר הנאשם בכל חודש נע בין 170 גרם ל-227 גרם בחודש.

בחקירתו הנגדית אישר ד"ר צ'כנובסקי כי במהלך בדיקתו את החומר הצמחי לא קטף את הפרחים, לא הפרידם מיתר חלקי החומר הצמחי ולא ביצע מדידה ו/או שקילה שלהם במכשיר כלשהו. לדבריו, העריך את משקל הפרחים "בעין" מתוך התבוננות בהם ואומדן המתבסס על היחס ביניהם לבין שאר חלקי הצמח, זאת שעה שהמטרה אסרה על הפרדת הפרחים מיתר חלקי הצמח, על מנת שלא לפגוע במוצג.

עוד הגישה ההגנה לבית המשפט אסופת מסמכים הנוגעת למצבו הבריאותי של הנאשם בעטיו אושר לו לבסוף שימוש בקנאביס רפואי, ואת האישור שניפק לו משרד הבריאות **(נ/2)**.

טיעוני המאשימה

בטיעוניה עתרה המאשימה כי בית המשפט יאמץ את הרף הגבוה של הסדר הטווחים עליו הסכימו הצדדים ושית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים לצד ענישה נלווית.

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת מעשיו של הנאשם, תוך שפירט כי מדובר במי אשר גידל במעבדה בדירה ששכר, לצורך הזה בלבד, 162 שתילים פעילים, גדולים ובריאים של סם מסוכן מסוג קנבוס שהניבו יכול במשקל כולל של כ-22.2 ק"ג. עוד הוסיף, כי אם לא די בכך, התחבר הנאשם באופן פיראטי, באמצעות כבל חשמל שעקף את מונה הדירה, ללוח החשמל, וגנב חשמל משך חודשים, וזאת על מנת להימנע מהעלויות הגבוהות הנובעות מצריכת החשמל הרבה אשר הצריכה המעבדה שהקים. חיבור פיראטי אשר סיכן אותו ואת כל מי שעשוי היה להתקרב לארון החשמל. ב"כ המאשימה ביקש להדגיש כי דבר קיומה של המעבדה התגלה באופן מקרי בעקבות שריפה שפרצה בדירה, לאחר שכשל חשמלי ארע במזגן שפעל ללא הפסקה בתוך חדר אטום במעבדה. שריפה שהצריכה הגעת כוחות כיבוי אש למקום ואשר בקלות יכלה להתפשט לדירות נוספות בבניין ולהביא לפגיעה קשה ברכוש ובחיי אדם.

עוד ביקש ב"כ המאשימה להדגיש בטיעונו כי עסקינן במעבדת סמים מקצועית לכל דבר ועניין שהוקמה על ידי הנאשם, בהבדל מגידול מזדמן או מאולתר בחצר של בית. מעבדה של ממש אשר כללה ציוד ייעודי רב ומגוון, בו הצטייד הנאשם מראש לצורך הקמתה. לשיטתו, בהתחשב בכמות השתילים, במשקלם, בטיבם, בפוטנציאל הגלום בהם ובאופי המעבדה, אשר נשכרה על ידי הנאשם לשם כך ויוחדה לצורך גידול סמים, יש כדי ללמד על נאשם שהיה חדור מטרה, שכל תשומת לבו, התנהלותו ומשאביו הופנו לגידול הסמים ואחזקת המעבדה. בכל אלה, לשיטת המאשימה, יש כדי להוות אינדיקציה ברורה למעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם הסמים.

ב"כ המאשימה התייחס בהרחבה לחו"ד שהוגשה מטעם ההגנה לתיק בית המשפט באשר לכמות הסם וריכוז החומר הפעיל ולעדויות ד"ר צ'כנובסקי בנוגע אליה. בראש ובראשונה הפנה את תשומת הלב לעובדה כי חוות דעת זו נערכה במרץ 2016, בעוד חשיפת המעבדה היתה במרץ 2015. משכך, בנסיבות בהן המוצגים היו ארוזים בשקים נושמים נמשכו באופן טבעי תהליכי הריקבון והנבילה בעלים אשר הובילו לכך שאיבדו למעלה מ-80% מנפחם (כפי שגם אישר בפירוש ד"ר צ'כנובסקי). לשיטת המאשימה ראוי היה בנסיבות הללו כי המומחה יעשה את החישוב המתבקש וייתחם בקביעת הכמויות למועד תפיסת החומר הצמחי ולא למועד בו נבדק החומר על ידו.

בנוסף טען התובע כי מסקנות חוות-הדעת, לרבות ובעיקר לעניין משקל הסם (החומר הפעיל) מתוך כלל החומר הצמחי, מבוססות על **הערכה בעין**, הא ותו לא. ב"כ המאשימה סבור כי "הערכה בעין" אינה מהווה כלי מדעי אשר ניתן לבסס עליו ממצאים שבעובדה כלל ועיקר. משכך עתר שלא ליתן לחוות הדעת כל משקל.

אשר לכמות החומר הפעיל, הטעים ב"כ המאשימה כי גם לו נכון היה לקבל את קביעת המומחה אשר העריך את כמות החומר הפעיל בצמחים שנתפסו בכ-679 גרם, הרי שבכל מקרה מדובר בכמות הניתנת לחלוקה למנות רבות של סם, אשר שוויה מוערך בעשרות אלפי שקלים, וממילא גדולה היא פי כ-20 מכמות הסם החודשית שבסופו של יום אושרה לנאשם על ידי משרד הבריאות ועומדת כיום על 40 גרם בחודש.

כך או כך, טען ב"כ המאשימה כי פקודת הסמים, כמו גם הפסיקה הנוהגת, אינה מבחינה בין חלקיו השונים של צמח הסם, וכולם כאחד מהווים חומר האסור בהחזקה.

זאת ועוד, חומרת המעשה אינה נבחנת במשקל הסם בלבד ובוודאי שלא בריכוז החומר הפעיל, אלא במספר השתילים ובכמות החומר הצמחי כולו המלמד על הפוטנציאל הטמון במעשה ועל כוונת העושה.

אשר לעונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוען, טען ב"כ המאשימה כי פסיקת בית המשפט העליון מלמדת כי העונש הראוי הינו מאסר בפועל משמעותי לריצוי מאחורי סורג ובריח. לתמיכה בדבריו אלו הפנה בין היתר לרע"פ 314/16 בעניין **בן צבי נ' מד"י**, לעפ"ג (מרכז) 8650-04-15 בעניין **שמעון שוורץ נ' מד"י**, ולשורת פסקי דין נוספים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לעובדה כי הנאשם, שהינו נעדר עבר פלילי, הודה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנתה למצבו הבריאותי של הנאשם ולעובדה כי בסופו של יום פעל הנאשם לקבלת היתר לשימוש בקנאביס רפואי כדין. בנוסף, התייחסה המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולממצאיו, אשר לשיטת המאשימה הינם חיוביים בעיקרם.

יחד עם זאת, אשר לממצאי התסקיר, הפנה ב"כ המאשימה לעובדה כי בדיקות שתן שביצע הנאשם בשירות המבחן, הן במהלך תקופת הפיקוח והן בעת האחרונה, נמצאו נקיות משרידי סם. לדבריו, נתונים אלה מעוררים שאלה, שכן לנאשם הותר השימוש בקנאביס רפואי בתקופה זו, ולדבריו הוא אף עושה בו שימוש לצורך הקלה על מכאוביו. בנסיבות הללו לא ברור כיצד בדיקות השתן בעניינו נמצאו נקיות משרידי סם שעה שהוא אמור לעשות שימוש בסם בהתאם להיתר שניתן לו.

ב"כ המאשימה הסכים כי יש לזקוף את מכלול הנתונים שעניינם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות לזכות הנאשם בגזירת הדין. יחד עם זאת, סבור ב"כ המאשימה כי חרף הנתונים שיש לזקוף לזכות הנאשם, אין כל הלימה בין חומרת המעשים להמלצות התסקיר.

ב"כ המאשימה סבור כי נוכח חומרת העבירות, הנזק שגרמו ויכלו לגרום, הגידול המקצועי, כמות הסם והשתילים, הרי שאין באותם נתונים, שעניינם מצבו הבריאותי של הנאשם, עברו הנקי והטיפול הפסיכולוגי שהוא עובר, את הכוח הנדרש לשם קבלת המלצות שירות המבחן, בטח ובטח שעה שהענישה המוצעת חורגת ממתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה.

מכל האמור, עתרה המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם על הרף העליון של הסדר הטווחים ולהשית עליו עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

בתמיכה לעתירתה זו הגישה המאשימה אסופת פסיקה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בעניינו של הנאשם בענישה שיקומית צופה פני עתיד בדמות העמדתו בצו מבחן, לצד ענישה חינוכית קונקרטיה בדמות צו של"צ.

ב"כ הנאשם פתח טיעונו לעונש בצינו כי בענייננו מדובר במקרה חריג בחריגים שעה שעסקין בנאשם הסובל ממספר מחלות מורכבות בעטיין הותר לו, לאחרונה, להשתמש בקנאביס רפואי. בהקשר זה הרחיב ופירט, תוך הפניה למסמכים הרפואיים של הנאשם, כי החל משנת 2005 סובל הנאשם מדלקת פרקים קשה בגינה מתמודד הוא עם כאבים כרוניים עזים בפרקים, בגב, בצוואר ובלסתות. לדבריו, מדובר במחלה חשוכת מרפא אשר כל הטיפולים הרפואיים אותם קיבל הנאשם ועודנו מקבל אינם מסייעים לו ואינם מקלים על מכאוביו. בנוסף, בחודש מאי 2016 התגלתה אצל הנאשם מחלה במערכת הדם המתבטאת בייצור מוגבר של כדוריות אדומות ותסמיניה כאבי ראש, סחרחורות, קוצר נשימה ועוד, בעטיה נדרש הנאשם לטיפולים קשים הכוללים הקזת דם. אם לא די בכך, הרי שהנאשם סובל מהתקפי אלרגיה קשים המצריכים הגעה לבית החולים מעת לעת לצורך טיפולים. עקב מצבו הרפואי הקשה של הנאשם הכיר בו המוסד לביטוח לאומי כנכה.

ב"כ הנאשם טען כי המזור היחידי לבעיותיו הרפואיות של הנאשם מצוי בצריכת סם הקנאביס. בהקשר זה הדגיש כי בשים לב למצבו הרפואי הקשה של הנאשם ניתן לו רישיון מטעם משרד הבריאות להשתמש בקנאביס רפואי והכמות שאושרה לו אף הוכפלה לאחרונה מכמות של 20 גרם לכמות של 40 גרם בחודש.

ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות הללו ביצוע העבירות מצד הנאשם היה כמעט בבחינת כורח לאור מצבו הרפואי הקשה. לדבריו, אין המדובר בנרקומן או במי שביקש להפיק רווח מגידול הסמים אלא באדם נורמטיבי אשר על רקע מצבו הבריאותי גידל את הסם לצורך חיסכון בעלויות. לדבריו, חיזוק לטענתו זו של הנאשם ניתן למצוא הן בגרסתו של הנאשם במשטרה והן בעובדה כי לא נמצאו בדירה או בביתו משקלים, מארזים או סכומי כסף.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ ככתבה וכלשונה את חוות דעת ההגנה בכל הנוגע לכמות החומר המשמש כסם לצריכה מתוך כלל משקל החומר הצמחי, וזאת מבלי לחלוק על הממצאים העובדתיים המפורטים בכתב האישום בו הורשע הנאשם הנוגעים למשקל הסם. לדבריו, בחוות הדעת יש כדי לתמוך במובהק בטענת הנאשם כי הגידול נעשה לצורכי שימוש עצמי.

אשר לפער במשקל הסם בין חוו"ד מז"פ לבין חוות הדעת מטעם ההגנה, טען כי בכל מקרה על מנת להפיק את הסם לצורך שימוש בו, על הצמחים לעבור תהליך טבעי של יבוש, כפי שאכן קרה במהלך השנה שחלפה ממועד התפיסה ועד למועד הבדיקה של המומחה מטעם ההגנה. משכך, אין בחלוף הזמן ובעובדה כי במהלך אותו פרק זמן הצמחים התייבשו כדי לשנות ממסקנות חוות הדעת. אף אם הצמחים היו נבדקים במועד תפיסתם, גם אז צריך היה לייבשם כדי להגיע לממצא בנוגע לכמות הסם שניתן להפיק מהחומר הצמחי לצורך צריכה.

בהתייחס לעובדה כי חוות הדעת נערכה על סמך מראה עיניים בלבד טען כי אף אם כמויות הסם הנזכרות בחוות דעתו של ד"ר צ'כנובסקי מקורן בהערכה בעין שביצע, ואף אם תיתכן סטיית תקן קלה, עדיין עסקין בכמות ההולמת צריכה עצמית בנסיבותיו של הנאשם.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן וממצאיו. לדבריו, מדובר בתסקיר יסודי, מעמיק ומפורט שבבסיסו התרשמות שירות המבחן מהנאשם לאורך תקופה של שנה בה היה נתון תחת צו פיקוח מעצר. מהתסקיר עולה כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי ממושך ואפקטיבי, מתמיד בטיפול פסיכולוגי פרטני ונקי מסמים מזה תקופה ארוכה. לדבריו, בנסיבות הללו יש לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן.

ב"כ הנאשם הדגיש את אורח החיים הנורמטיבי שניהל ומנהל הנאשם, אשר עבד ולמד באופן רציף לאורך השנים, וזאת חרף מצבו הרפואי הקשה והבעיות הבריאותיות מהן הוא סובל. עוד הדגיש את העובדה כי הנאשם התייתם מאביו בהיותו בן 13 ואמו, המהווה עבורו גורם תמיכה עיקרי, מחלימה בימים אלו מתאונת דרכים שעברה לאחרונה.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טען ב"כ הנאשם כי הפסיקה מלמדת על ענישה נמוכה מהענישה לה עותרת המאשימה. הסנגור אבחן את פסקי הדין שהוגשו על ידי התביעה מהמקרה דנן וטען כי נוכח ההבדלים, שעניינם בעיקר נסיבות ביצוע העבירות, המניע להן וטיבו של העושה, אין לגזור גזירה שווה מהפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה לענייננו.

ב"כ הנאשם הציג אסופת פסיקה מטעמו, שעניינה עבירות דומות וטען כי סקירת הפסיקה מעלה בבירור כי עניינו של הנאשם מצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. לדבריו, העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע מחלותיו הרפואיות ובהמשך הצליח להתמודד עם מכאוביו על ידי קבלת היתר חוקי לצריכת קנאביס רפואי מאת משרד הבריאות, חרף העובדה שמתנהל כנגדו הליך פלילי בעבירות גידול סמים, מעידה על מורכבות מצבו הרפואי ועל נזקקותו הממשית לסם. לדבריו, בנסיבות בהן מקבל היום הנאשם מענה חוקי ולגיטימי לצורך בסם הרי שאין כל סיכון להישנות עבירות מצדו.

מכל האמור, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד בדמות צו של"צ לצד העמדת הנאשם בצו מבחן כהמלצת שירות המבחן.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדברו האחרון הביע צער, חרטה ובושה על מעשיו. הנאשם טען כי הוא מתקשה להתבטא בעל פה בפני בית המשפט וביקש להגיש מכתב כתוב בכתב ידו (נ/3), בו פירט אודות מורכבות מצבו הרפואי ומכאוביו, הכיר בטעות שעשה וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות הסם הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מסמים מסוכנים לרבות ביצוע עבירות נלוות אשר מבוצעות לעתים כדי לממן את צריכת הסמים, בהיות העיסוק בסם מחולל פשיעה עיקרי.

מדובר בצורך להגן, מן הצד האחד, על בריאות גופו ונפשו של ציבור המשתמשים בסמים, ומן הצד השני, עולה הצורך להגן על החברה מפני הנזקים הנגרמים לה, עקב עבירות המתבצעות ע"י עבריינים על רקע השימוש בסמים.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירה של נטילת חשמל בגניבה הינו ההגנה על תשתיות המיועדות לשימוש הציבור וההגנה על שוויון בין הצרכנים.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית העולה כדי רף עליון של חומרה, והכל כפי שיפורט להלן.

על החומרה שבעבירת גידול סמים בה הורשע הנאשם ניתן ללמוד מהעונש המקסימאלי שקבע המחוקק בצד עבירה זו- 20 שנות מאסר.

עבירת גידול הסם מנויה בסעיף 6 לפקודת הסמים, יחד עם עבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים, כאשר הרציונאל העומד מאחורי הסעיף הוא מניעת הכנסת סם חדש ונוסף למעגל הסמים, כשהמחוקק **לא** ערך הבחנה בין גידול סם לצריכה עצמית וגידול סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד להבחנה שערך בין החזקה/שימוש בסם לצריכה עצמית לבין החזקה/שימוש בסם שלא לצריכה עצמית.

עבירות הסמים שביצע הנאשם הן משמעותיות ופגיעתן האישית והחברתית ממשית ויוצרת סביבה מעגלי נזק נוספים, משכך בתי המשפט שבו ועמדו על חשיבות המאבק בעבירות הסמים. יפים לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 4484/05 **גונן שגב נ' מד"י** (לא פורסם) (8.8.06):

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר".

אשר לחומרה שבביצוע עבירות סמים ולענישה המחמירה שיש להטיל בגינן, יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתני אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

דברים דומים נקבעו על-ידי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** [פורסם בנבו] (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים... אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים... צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים...".

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש ליתן את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות. בענייננו, הקים הנאשם מעבדת סמים בדירה ששכר וייחד לצורך הזה בעיבורה של עיר בתמורה לתשלום לא מבוטל של 3,600 ₪ בחודש. הנאשם הסב שניים מחדרי הבית ואת הסלון למעבדת סתרים, והצטייד לצורך כך בציוד ייעודי וכלים שונים, ביניהם מערכת קירור ותאורה, אוהל, חומרי דישון, אדניות וקופסאות פלסטיק - והכל לצורך גידול הסם והכנתו. בהודעתו במשטרה ציין הנאשם כי רכש את הציוד הייעודי לצורך הקמת המעבדה וגידול הסם תמורת סכום של 5,000 - 10,000 ₪. הנאשם גידל את הסם משך מספר חודשים עד אשר נתפס, כאשר בדירה לא פחות מ- 162 שתילי קנבוס במשקל כולל של כ-22.2 ק"ג.

מעדות מומחה ההגנה בבית המשפט עולה כי הנאשם ייעד את האוהל בסלון הבית לצורך גידול "צמחי אם" שטופלו באופן ייחודי שנועד לגרום להם להצמיח ענפים (ייחורים) אותם ניתן יהיה לשתול ולגדל לצמחים נוספים שיפיקו סם, כך שהגידול והפקת הסם יהיו תמידיים ומחזוריים.

בחקירתו הנגדית השיב המומחה כי יכול בכמות שנתפסה במעבדה (22.2 ק"ג) דורש פרק זמן מינימלי של 7-8 חודשי גידול. מכלול הנתונים הללו מלמדים כי הגידול היה מקצועי, התנהל משך למעלה מ-7 חודשים, המעבדה ייצרה סמים בכמות גדולה ועתידה הייתה אף להניב יכול נוסף.

בהקשר זה אציין כי מעבדת הסמים שהקים הנאשם נתגלתה באקראי בעקבות שריפה שפרצה בדירה. מחוות דעת שירותי הכבאות וההצלה מיום 29.3.15, עולה כי בשעת ליל מאוחרת פרצה דליקה באחד החדרים ששימש לגידול הסם. כוחות הכיבוי נאלצו לפרוץ את דלת הדירה, אשר הייתה ריקה מאדם, ובהגיעם למקור הדליקה גילו כי החדר היה סגור בצורה הרמטית, לרבות בסרט הדבקה לאטימה מסביב לחלון ובדלת פלדלת. עוד עולה מחוות הדעת כי המזגן ששימש לשמירת הטמפרטורה בחדר לטובת הצמחים, עבד ללא הפסקה, בחדר הסגור, וכפי הנראה כתוצאה מהעבודה הממושכת נגרם כשל אלקטרוני באזור הכרטיס האלקטרוני שגרם לשריפה.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לצורך גידול הסם והתמודדות עם הוצאות החשמל הגבוהות, נטל הנאשם חשמל שלא כדין בכך שהתחבר עם כבל נוסף פיראטי שעקף את מונה החשמל של הדירה והזין את המעבדה, באופן שהמונה לא רשם בצורה מלאה את צריכת החשמל של הדירה.

נטילת החשמל נועדה הן על מנת לחסוך בעלויות גידול הסם והן על מנת למנוע חשיפה של המעבדה נוכח צריכת חשמל מוגברת ולא פרופורציונלית לדירת מגורים, שיש בה כדי לעורר חשד.

מדובר במכלול נסיבות המשוות נוסף של חומרה למעשיו של הנאשם.

שכירת הדירה בעבור תשלום חודשי בסך 3,600 ₪ הציוד הייעודי בו השתמש הנאשם לצורך גידול הסם, האופן המקצועי בו טופלו הצמחים והיבול שהופק בסופו של דבר מלמדים כי לא היה מדובר במעידה ספונטנית או בגידול מזדמן וחובבני אלא בנאשם שהשקיע מחשבה רבה בגידול הסם, כמו גם השקיע כסף לשכירת הדירה ולרכישת הציוד וזמן ומשאבים לטובת הגידול. ללמדנו, שמדובר היה בעסק של ממש מבחינתו.

נסיבות המקרה - דהיינו הכנת דירת סתרים מאובזרת בכל הדרוש לגידול סמים וכמות השתילים, כמו גם התחברות לארון חשמל באופן פיראטי ומסוכן, גניבת חשמל שיטתית משך חודשים לצורך הזנת המעבדה ושימוש במזגן באופן רציף ורשלני תוך הפגנת אדישות וזלזול להשלכות השימוש המוגבר והחיבור הפיראטי ללוח החשמל -

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות ויכולתו להבין את המעשים, בשירות המבחן טען הנאשם כי ביצע את העבירות על מנת להקל בכאבים מהם סובל בשל בעיותיו הרפואיות. זאת לאחר שטיפול תרופתי לא סייע לו בהפחתת הכאבים. עוד הוסיף הנאשם כי גידל את הסם כאמצעי לחיסכון כלכלי בלבד. בהקשר זה ייאמר כי כשלעצמי מתקשה אני להלום את הטענה בדבר חיסכון כלכלי. מפי הנאשם עצמו למדנו כי שכר הדירה החודשי ששילם עמד על סכום של אלפי שקלים, לצד זאת היו עלויות נוספות, לא מבוטלות, הנלוות להחזקת דירה כדוגמת תשלומי ועד בית, תשלום ארנונה וכיוצ"ב. כמובן שלכך הצטרפו עלויות של ציוד ייעודי שנרכש, חומרי דישון וטיפול בצמחים והוצאות על חשמל ומים.

מדובר בהוצאה משמעותית העולה כדי אלפים רבים של שקלים מדי חודש בחודשו. לא סביר בעיניי כי אדם הזקוק לסם לצורך הקלה על מכאוביו, יפתח "עסק" במסגרתו יאלץ להשקיע אלפי שקלים בחודש, תוך שהוא מסתכן בביצוע עבירות פליליות חמורות, רק מהטעם של חיסכון כלכלי. תמוהה בעיניי טענת "החיסכון" אלא אם כן מדובר בנאשם שצריכת הסם על ידו, לצורך הקלה על מכאוביו, הייתה כה אינטנסיבית באופן שעתידה הייתה לעלות לו אלפי שקלים בחודש. בענייננו לא הובאה שמץ ראיה כי אלו היו פני הדברים.

אמנם מהמסמכים הרפואיים שהגיש הנאשם לעיון בית המשפט נמצאה תמיכה לטענתו בדבר המחלות מהן סובל והכאבים אשר הינם מנת חלקו מזה שנים ארוכות ואין חולק על הסבל שהיה ועודנו מנת חלקו. עם זאת, אין בכך ולו ראשית הצדק לעבירות בהן הורשע הנאשם. סלולה ופתוחה הייתה הדרך בפני הנאשם, לפנות בבקשה מתאימה למשרד הבריאות לצורך הכרה בו כמי שרשאי לצרוך קנאביס רפואי.

אלא שהנאשם, מטעמיו, בחר שלא לעשות כן, חרף מצבו הרפואי הקשה כטענתו, ותחת זאת, תוך לקיחת החוק לידי, שכר דירת סתרים והקים מעבדה מאובזרת בה גידל לא פחות מ-162 שתילים במשקל 22.2 ק"ג.

חשוב להדגיש כי עיינתי היטב בכל המסמכים הרפואיים שהוגשו מטעם ההגנה ולא מצאתי כי באיזשהו שלב, קודם לחשיפת המעבדה ומעצרו של הנאשם, עלתה מצד הנאשם בקשה או פנייה לגורם כלשהו לבחינת מתן אישור לצריכת קנאבוס להקלה על מכאוביו. הנאשם פעל להסדרת הרישיון אך ורק לאחר מעצרו והגשת כתב האישום כנגדו.

כשלעצמי סבורני כי כמות השתילים הרבה והגידול המאסיבי והמקצועי במעבדה בדירת סתרים שנשכרה לצורך הזה לאורך חודשים ארוכים, תוך ביצוע עבירות נוספות כגניבת החשמל, מציבים קושי של ממש בפני טענת הנאשם כי גידל את הסם למטרת שימוש עצמי בלבד ומטעמי חיסכון.

יתרה מזאת, העובדה כי הנאשם גידל באוהל הגידול "צמחי אם" בוגרים מהם הופקו יחורים לצורך ייצור שתילים חדשים וגידול מחזוריים נוספים (כפי שהעיד על כך מומחה ההגנה), מעידה על נכונותו ומאמציו של הנאשם להגביר את הייצור ולגדל כמות גדולה ככל הניתן.

גם בעדות המומחה ובמצאי חוות דעתו (נ/1) אין כדי לתמוך ולאשש את גרסת הנאשם לפיה גידל את הסם לצורך שימוש עצמי בלבד וזאת מהטעמים הבאים:

- בראש ובראשונה מדובר בחוות דעת שנערכה על בסיס התרשמות ממראה עיניים והערכת משקל על סמך מראה עיניים. לא ברור איזו "מומחיות" נדרשת לצורך הערכת משקל על סמך מראה עיניים, ולא ניתן להעמיד במבחן כלשהו חוות דעת שכזאת, בהיעדר כלים כלשהם לבחינת נכונותה.

לא הובאה שמץ ראיה כי למומחה ההגנה, בהבדל מכל אדם אחר, יש מומחיות בהערכת משקל על סמך מראה עיניים, ולא נשמע כל הסבר מדוע ניתן להתבסס על קביעותיו העובדתיות שמבוססות על הערכה סובייקטיבית על סמך מראה עיניו שלו בלבד.

הדבר נכון שבעתיים שעה שמחוו"ד המומחה עולה כי ככלל משקל הפרחים יכול לנוע בין 1% ל-20% מתוך המשקל הכללי של הצמח, דהיינו יתכנו פערים גדולים מאוד בין צמח לצמח, ולא הוצגה ו/או פורטה בפני בית המשפט מה היתה שיטת העבודה של המומחה עת אמד את משקל הפרחים בכל שק על סמך מראה עיניו, האם אמד צמח צמח, האם מיינ את הצמחים בכל שק ואמד לפי קבוצות, האם נערך אומדן כללי של השק???

כך שהלכה למעשה לא ניתן להעמיד את חוות הדעת במבחן מדעי כלשהו ולבחון בכלי כלשהו את נכונות ממצאיה.

ערה אני לעובדה כי נמנעה מהמומחה האפשרות להפריד את הפרחים מהצמחים ולפיכך נמנעה האפשרות לשקול אותם. עם זאת, בנסיבות הללו סבורני כי היושרה המקצועית מחייבת כי ייאמר על ידי המומחה כי בהיעדר אפשרות מעשית לשקול את הפרחים, לא ניתן ליתן חוות דעת בנושא אליו התבקש להתייחס, ולמצער לציין עובדה זו במפורש בבחינת גילוי נאות בגוף חוות הדעת.

ביסוס חוות הדעת על יסוד מראה עיניים הוא חסר משמעות, ולא ניתן בנסיבות הללו ליתן לממצאיה כל משקל.

ודוק כי בית המשפט מודע היטב לעובדה כי הכמות בכתב האישום כוללת את כל חלקי הצמח, וכי בפועל נצרכים רק חלקים מסוימים של הפרח.

עם זאת, לא ניתן לקבל את חוו"ד המומחה ככל שהיא נוגעת לכמויות הנקובות בה.

- שנית, בדיקת המומחה נערכה בחלוף שנה ממועד חשיפת המעבדה. בנסיבות הללו ובנסיבות בהן הצמחים עברו תהליך טבעי של ייבוש וריקבון, יש להסביר את הפער במשקל החומר הצמחי שנבדק, כפי שהעיד על כך גם המומחה, שעה שטען כי בנסיבות בהן חלפה שנה ממועד תפיסת החומר ועד לבדיקתו אותו איבוד של 86% מן המשקל הינו סביר.

ב"כ הנאשם טען כי אין משמעות לחלוף הזמן בכל הנוגע למשקל הסם, שכן ממילא כדי לצרוך את הסם יש צורך לייבשו. אלא שככל הנראה נסתרה מעיני הסנגור העובדה כי מחוות דעת מומחה ההגנה עולה מפורשות כי "לאחר הקציר של הפרחים יש לייבשם **לכדי 20%-30% ממשקלים הטרי**" (ההדגשה שלי - ש.ז.).

מהמקובץ עולה כי יש גם יש משמעות לעובדה כי הבדיקה נערכה בחלוף שנה. גם אם נכונה הטענה כי על הפרח

לעבור הליך ייבוש לפני צריכתו, מדובר, כך לפי חוות-דעת ההגנה, בייבוש העולה לכדי מקסימום 30% ולא 86%.

למרבה הצער חוות הדעת לא ערכה את ההתאמה המתבקשת והתייחסה לחומר לאחר שאיבד 86% ממשקלו, בעוד שניתן היה לצרוך אותו כבר בשלב בו איבד 20%-30%, ודומני שהדברים ברורים ומדברים בעד עצמם.

בהקשר זה חשוב אף להדגיש כי טענת הנאשם כי גידל את הסם למטרת שימוש עצמי בלבד, לא הייתה חלק מהסדר הטיעון, שבמסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום. כשלעצמי סבורני כי כמות השתילים הרבה והגידול המסיבי במעבדה בחדר סתרים, תוך ביצוע עבירה נילוית של גניבת חשמל והעלויות הכבדות והמשמעותיות של החזקת המעבדה, מציבים קושי של ממש בפני טענת הנאשם בענין זה. כך או אחרת חשוב ואדגיש כי החוק אינו מבדיל בין גידול סם לשימוש עצמי לגידול סם שלא לשימוש עצמי.

אשר לנזק שנגרם וצפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, הפסיקה העניפה בעניין זה מדברת על הנזק הנגרם ליחיד ולחברה מעבירות הסמים, נפיצותן, התפשטותן ופגיעתן הרעה, באופן שפעמים רבות אין דרך חזרה מההתמכרות, אשר אף גוררת ביצוע עבירות נוספות לצורך מימון הסם. מעבר לכך, קיים גם פוטנציאל לנזק בריאותי קשה כתוצאה מהשימוש בסם.

פסיקה עקבית של בתי המשפט שבה והבהירה כי פגיעתם של הסמים בחברה אינה נקודתית אלא משתרעת על מרחבים וזמנים נרחבים.

בהקשר זה אציין בנוסף כי חומרת המעשה והנזק אינם נבחנים במשקל הסם בלבד, אלא גם במספר השתילים המלמד על התוכנית העבריינית, על הפוטנציאל שהיה טמון במעשה, גם אם לא הגיע לכלל מימוש סופי, ועל כוונת העושה.

אם לא די בכך, הרי שבענייננו גרם הנאשם אף לנזק ממשי כתוצאה משימושו הרציף והרשלני במזגן בתוך חדר שנאטם על ידו, ללא כל השגחה ומבלי שנכח כלל בדירה, עד אשר פרצה בדירה שריפה שמקורה ביחידה הפנימית של המזגן העילי שהיה בחדר בו נעשה חלק מהגידול. שריפה שהעמידה בסכנה את המבנה כולו על יושביו.

בנוסף, גנב הנאשם חשמל שלא כדין בכך שחיבר כבל פרטי מאחורי לוח המונה. בכך סיכן הנאשם את העוברים ושבבים, לרבות דיירי הבניין, אשר היו חשופים לחיבור חשמל פיראטי וכפועל יוצא מכך אף היו נתונים בסכנת התחשמלות.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים, שהפך לרעה חולה ונפוצה במחוזותינו ובהשפעותיו השליליות על החברה. עם זאת, מתחמי הענישה העולים מן הפסיקה והעונשים שנגזרים בגדרם נעים במנעד רחב, כאשר משתנים הם בהתאם לנסיבותיו של מקרה ומקרה, בשים לב, בין היתר, ובעיקר לכמות הסם.

1. עפ"ג (מחוזי ת"א) 46738-09-14 **מד"י נ' צקבאשווילי ואח'** (פורסם בנבו, 31.12.14):

המשיבים הורשעו על פי הודייתם בעבירות של קשירת קשר לפשע, גידול סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. המשיבים גידלו סם מסוג קנאבוס במשקל כולל של כ-18 ק"ג נטו. המשיבים בעלי עבר פלילי שאינו מכביד ומעולם לא ריצו קודם לכן עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. נקבע כי מתחם העונש ההולם לנאשם 1 נע בין 11 ל-24 חודשים בעוד זה של נאשם 2 נע בין 10 ל-22 חודשים, וזאת לאור ההבחנה לגבי חלקם בקשירת הקשר. בית המשפט קמא השית על נאשם 1, מאסר בפועל בן 14 חודשים ועל נאשם 2, מאסר בפועל בן 12 חודשים, תוך שהפעיל במצטבר מאסר מותנה בן 3 חודשים. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל. נקבע כי אין להפריד בין הנאשמים וכי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי העמיד את עונשם של כל אחד מהמשיבים על 24 חודשי מאסר בפועל.

2. ע"פ (מחוזי חיפה) 20712-03-13 **בן רחמים נ' מד"י** (פורסם בנבו, 16.5.13): הנאשם הורשע

על פי הודייתו בעבירות של גידול סם מסוכן, שימוש בסם מסוכן והחזקה ושימוש בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם גידל 196 שתילי קנבוס במשקל כולל של 20.5 ק"ג וכן החזיק בכמות נוספת של סם במשקל 184 גרם נטו. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-20 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור וערעור שכנגד שהוגשו לבית המשפט המחוזי נדחו תוך שנקבע כי יש ממש בטענה כי עונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם מקל עמו בנסיבות העניין. עוד נקבע כי העובדה כי על הנאשם הוטל קנס בסך ₪ 20,000 אף שהמאשימה כלל לא עתרה להשתת קנס מאזן במידה מסוימת את עונש המאסר המקל.

3. עפ"ג (מחוזי ת"א) 49714-12-13 **קדשני נ' מד"י** (פורסם בנבו, 1.5.14): הנאשם הורשע על

פי הודייתו בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. נקבע כי הנאשם בעל עבר פלילי ישן מאוד שאין להתחשב בו. הנאשם גידל בביתו קנבוס במשקל של למעלה מ-20 ק"ג וכן החזיק כמות נוספת של סם במשקל של 75 גרם. הנאשם היה מכור לסמים, עבר הליך שיקומי, שולב בקהילה טיפולית סגורה ולאחר שסיים את הטיפול בקהילה המשיך בטיפול במסגרת NA. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

4. עפ"ג (מחוזי מרכז) 47123-03-15 **קרביץ ואח' נ' מד"י** (פורסם בנבו, 19.1.16): הנאשמים

הורשעו בבית משפט השלום על פי הודייתם בכך שגידלו במעבדה בדירה שכורה 65 שתילי קנבוס בשלבי גידול שונים במשקל כולל של 24.7 ק"ג. הנאשמים נעדרו עבר פלילי. בימ"ש קמא קבע כי

מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל והשית על כל אחד מהנאשמים 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגישו הנאשמים לבית המשפט המחוזי נדחה למעט תקופת הפסילה, אשר קוצרה מ-10 חודשים ל-6 חודשים.

5. עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 **שוורץ נ' מד"י** (פורסם בנוב, 22.12.15): הנאשם הורשע על פי הודייתו בכך שגידל בחדר סתרים בביתו 146 שתילי מריחואנה במשקל של 2.69 ק"ג נטו. בימ"ש קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה חרף קיומו של הליך טיפולי בו היה מצוי הנאשם, תוך שנקבע כי "אף אנו, כבית משפט קמא, סבורים כי חומרת המעשה אינה נבחנת במשקל הסם בלבד אלא גם במספר השתילים המלמד על הפוטנציאל שהיה טמון במעשה, גם אם לא הגיע לכלל מימוש סופי, ועל כוונת העושה".

6. עפ"ג (מחוזי מרכז) 18383-07-16 **פריי נ' מד"י** (13.11.16): הנאשם הורשע על פי הודייתו בכך שגידל במעבדה במרתף ששכר 120 שתילי קנבוס במשקל של כ-9 ק"ג. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולחובתו גמר דין ללא הרשעה בעבירת איומים. הנאשם טען כי גידל את הסמים על רקע שימוש אישי כבד בסמים על מנת להקל בכאבים מהם סבל בשל בעיותיו הרפואיות תוך שביסס טענתו זו במסמכים רפואיים ואף עבר הליך טיפולי משמעותי באופן רציף ועקבי ביחידה העירונית להתמכרויות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

7. ת"פ (פתח תקווה) 3001-08-12 **מד"י נ' עמר** (פורסם בנוב, 24.3.14): הנאשם הורשע על פי הודייתו בכך שגידל והחזיק בדירתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 35.89 ק"ג נטו. לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת שהתיישנה בעבירות סמים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל.

8. ת"פ (תל אביב) 29401-11-12 **מד"י נ' לוי** (פורסם בנוב, 25.2.13): הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירות של גידול סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל במרמה. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם גידל במעבדה 392 שתילים ותפזורת עלים של קנבוס במשקל כולל של 24.4 ק"ג תוך שנטל לצורך כך חשמל במרמה בסכום של כ-168,344 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

9. ת"פ (נתניה) 37242-01-13 **מד"י נ' געדי** (פורסם בנוב, 16.1.14): הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירות של גידול סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. לנאשם עבר פלילי ישן ביותר הכולל 5 הרשעות קודמות, שתיים מתוכן בעבירות סמים. הנאשם גידל במעבדה שהקים בביתו 21 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס

במשקל של 19.1 ק"ג נטו. ביהמ"ש אימץ את מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה, 6-18 חודשי מאסר בפועל, תוך שקבע כי "בהתחשב בכמות הגדולה והחריגה אפילו של סם, יתכן כי היה מקום להציב את הרף התחתון מעט גבוה יותר". בית המשפט התחשב במצבו הרפואי המורכב של הנאשם, אשר סובל שנים ארוכות ממחלה קשה, אך קבע כי מצב רפואי קשה אינו מקים עילה לסטייה לקולא מהמתחם, והשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

בחינת פסקי הדין שיצאו תחת ידי בתי המשפט, במקרים בהם דובר בגידול קנאביס בכמויות הדומות לכמות בענייננו, כפי שפורטו לעיל, מעלה כי חלה החמרה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גידול סם מסוכן. אך לאחרונה נפסק כי תופעת גידול סם במעבדות ביתיות הפכה להיות נפוצה ושכיחה ביותר, בגדר "מכת מדינה", וזאת לאור קלות הביצוע, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה המתבצעת בתחומי הבית, ולנוכח הפוטנציאל הגלום בה, עד שאין מנוס אלא להילחם בה בחומרה (ר' לעניין זה ע"פ 42358-10-14 גיא נ' מד"י (23.11.15); עפ"ג 17796-10-14 מד"י נ' דדון (9.2.15)).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרא או לקולא.

שיקול ההגנה על שלום הציבור הינו ממין העניין אולם אינו מצדיק סטייה מן המתחם לחומרא.

השיקול השיקומי הינו בעל משקל, אך לא עד כדי חריגה מן המתחם.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי בדמות מאסר, יפגע בנאשם ובמשפחתו.

בנסיבות בהן יהא זה מאסרו הראשון של הנאשם, לא יכול להיות חולק כי עונש המאסר יפגע בנאשם באופן ממשי.

הפסיקה ראתה בנתון "המאסר הראשון" כנתון ממתן, וברור כי יש לפעול כך אף בענייננו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; כאמור הנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן. ככלל הודאתו זו מלמדת קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשה, כמו גם היה בה כדי חיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, לזכות הנאשם יש

לזקוף את שיתוף הפעולה המלא עם המשטרה והודאתו בהזדמנות הראשונה עת נחקר.

שירות המבחן מציין אף הוא בתסקירו כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות ומביע חרטה.

ג. עברו הפלילי של הנאשם; הנאשם כבן 35, נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא, ומאז האירוע נשוא כתב האישום לא נפתחו לו תיקים חדשים, נתון המצדיק התחשבות לקולא.

ד. אשר לשיקול השיקומי בעניינו של הנאשם ועל אף הירתמותו של הנאשם להליך טיפולי בדמות מפגשים עם פסיכולוגית, אינני סבורה כי שיקולי השיקום במקרה דנן מצדיקים סטייה בעניינו של הנאשם לקולא ממתחם העונש ההולם.

השיקום במקרה זה אינו יכול לשאת על גבו משקל ההכרעה וזאת בשים לב לחומרת העבירות, לנסיבותיהן, לתכנון שקדם להן ואופן ביצוען, כשכל אלה מחייבים הטלת עונש ראוי.

אכן, נאמר לא אחת כי האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם איננו אינטרס שלו בלבד, אלא שהדבר משרת את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה שיקול אחד מבין מכלול של שיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור עונשו של נאשם (רע"פ 1383/15 **לב ארי נ' מד"י**; רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מד"י**).

משכך שיקום אינו בבחינת "מילת קסם", שיש בה באופן אוטומטי להצדיק ענישה חריגה ומקלה, גם לא בעידן תיקון 113.

הדברים נכונים שבעתיים שעה שההלכה הפסוקה העקבית מורה אותנו כי בעבירות סמים נדחקות נסיבותיו האישיות של הנאשם אל מול כובד משקלו של האינטרס הציבורי (ר' ע"פ 2073/04 **אמדורסקי נ' מד"י**; ע"פ 376/89 **דוד לובטון נ' מד"י**).

אינני מתעלמת מהאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם מצוי בעיצומו של טיפול פסיכולוגי פרטי לצורך תמיכה, הכלה ומציאת כלים להתמודדות עם מצבו הפיזי והנפשי.

כמובן שיש לברך על רצונו של הנאשם לשקם את חייו, וכולי תקווה כי בסופו של יום, ישכיל הנאשם למצוא דרך חזרה לחיים נורמטיביים, ולא ייכשל פעם נוספת במעשיו.

אלא שאין בכך כדי לאיין את הצורך בהשתת ענישה משמעותית ההולמת בראש ובראשונה את חומרת העבירות בהן הורשע.

בהקשר זה אציין כי ככל שהנאשם אכן מחויב להליך הטיפולי בו משולב, שעניינו, מפגשים עם פסיכולוגית לצורך תמיכה והתמודדות עם מצבו הפיזי והרגשי, הרי שגם עונש מאסר בפועל מתון לא ימנע ממנו להמשיך לקבל עזרה שכזו ולהשתקם גם במסגרת מאסרו וכמובן לאחר שחרור ממאסרו.

אשר להתייחסות שירות המבחן לנושא ניקיון הנאשם מסם וההמלצה להורות על צו מבחן, במסגרתו יתבקש הנאשם למסור בדיקות שתן, אודה כי הדבר תמוה בעיני.

אין כל טענה או אינדיקציה כי בשלב כלשהו בחייו סבל הנאשם מהתמכרות לסם כלשהו, בעטיה הוא נזקק להליך טיפולי/שיקומי. ההיפך הוא הנכון מהתסקיר עולה כי הנאשם שלל צריכת סמים קודמת לאורך השנים ושלל שימוש לרעה או התמכרות ונזקקות לטיפול גמילה, ובנסיבות הללו גם לא הופנה הנאשם לטיפול כלשהו בתחום הסמים.

כיום, ממילא אושרה לנאשם צריכה של סם מסוג קנאביס, כך שסביר כי בדיקות השתן יעידו על שימוש בסם זה, ואם כך הם פני הדברים לא ברור כלל ועיקר מה טעם ותכלית יש בבדיקות השתן שמבקש שירות המבחן לערוך לנאשם במסגרת צו המבחן.

עוד אציין בהקשר לשימוש בסם כי העובדה שבדיקות שתן שנערכו לנאשם ביום 26.9.16 וביום 31.10.16, נמצאו נקיות משרידי סם, מעלה אף היא תהיות ושאלות, שכן במועדים אלה היה הנאשם רשאי לעשות שימוש בקנאביס רפואי להקלה על מכאוביו, בהתאם לרישיון שניתן לו מאת המנהל.

מכל מקום נוכח ממצאי התסקיר נותר כל ענין השימוש בסם מצד הנאשם, לרבות לצורך הקלה על מכאוביו, מעורפל ולא ברור.

אשוב ואזכיר כי, בכל מקרה, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, וכי חרף מעמדו של שירות המבחן ותרומתו הרבה והחשיבה להליך השיפוטי, המלצתו מבטאת פן אחד בלבד מתוך מגוון שיקולי הענישה שבית המשפט אמון על בחינתם (ר' ע"פ 4383/07 **אבו פנה נ' מד"י**).

ה. מצבו הבריאותי של הנאשם; לבית המשפט הוגשו מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם המלמדים כי הנאשם סובל ממספר בעיות בריאותיות בעטיין נזקק לטיפולים רפואיים המוענקים לו מעת לעת בבית החולים.

כאמור, בית המשפט מודע היטב למצבו הבריאותי של הנאשם. יחד עם זאת, נסיבות אישיות של נאשם ובכללן מצב בריאותי, אינן יכולות להוות עילה לסטיה לקולא ממתחם העונש, וזאת משום שסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין מאפשר סטייה לקולא רק משיקולי שיקום (ראה רע"פ 8146/14 בענין **מוראד נעאמנה נ' מד"י**).

בנוסף, חזקה כי שב"ס ערוך לטפל כנדרש בנאשם ולספק לו מענה ראוי והולם לכל צרכיו הרפואיים.

נסיבות חייו של הנאשם, לרבות התא המשפחתי בו גדל, מצבו הבריאותי וההליך הטיפולי אותו הוא עובר, יילקחו בחשבון בגזירת עונשו אך אין בהם את הכוח הנדרש לשם מיקומו של הנאשם על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוען ובוודאי שאין בהם את הכוח הנדרש לשם חריגה לקולא ממנו.

חומרת מעשיו של הנאשם ונסיבות ביצועם, לצד האינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני הסמים מטים את הכף לחומרא

ומובילים למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה. יחד עם זאת, בשקלול מכלול השיקולים לקולא סברתי כי ראוי למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם ובקרבה לרף התחתון שלו. אציין כי גם עונש זה בפני עצמו, הינו עונש מתון שאין בו כדי למצות את הדין עם הנאשם כלל ועיקר. שכן אין ספק כי אלמלא עברו הנקי מצבו הבריאותי של הנאשם ושיקולי השיקום שנשקלו בעניינו ראוי היה לגזור עליו עונש מכביד הרבה יותר.

עיינתי באסופת הפסיקה שהוגשה על ידי הסנגור ולא מצאתי כי יש בה ללמד כי עניינו של הנאשם מצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, כטענת ההגנה.

ראשית, אציין כי בחלק ניכר מגזרי הדין שהציגה ההגנה, העוסקים בגידול שתילי קנבוס במשקלים דומים לענייננו, השיתו בתי המשפט השונים עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, באופן אשר אף היווה אמת מידה למתחם העונש ההולם במקרה דנן (ע"פ (חיפה) 20712-03-13 בן רחמים נ' מד"י; ת"פ (שלום ת"א) 32887-11-12 מד"י נ' קדשני; ת"פ (שלום ת"א) 29401-11-12 מד"י נ' לוי; ת"פ (שלום ראשל"צ) 32383-08-13 מד"י נ' מצה ואח'; ת"פ (שלום פ"ת) 3001-08-12 מד"י נ' עמר).

אשר לת"פ (שלום נתניה) 35647-04-15 מד"י נ' דרור, במקרה דשם דובר בנאשם חולה אפילפסיה אשר גידל 12 שתילי קנביס במשקל של למעלה מ-16 ק"ג. ביהמ"ש קבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הינו מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, אולם חרג לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום והסתפק בעונש בדמות צו של"צ. אלא שבניגוד למחלה הראומטית ממנה סובל הנאשם שבפניי, בעטיה פנה לקבלת היתר לשימוש בקנאביס רפואי אך לאחר מעצרו והגשת כתב האישום כנגדו, הרי שהנאשם דשם שסבל ממחלת האפילפסיה היה מצוי בהליכי רישוי לקבלת היתר לקנאביס רפואי משך שנים עוד טרם גילוי המעבדה ומעצרו. בית המשפט נימק את החריגה לקולא ממתחם העונש ההולם והדגיש כי הנאשם לא ביצע את העבירות לצורך הנאה הקשורה בצריכת הסם ולא לצורך התגברות על מכאובים כאלה ואחרים אלא כדי להתמודד עם מחלה מסוכנת לחייו אשר ממנה סבל מגיל ילדות, וגידל והכין את הסם כדי להצילו מהסתבכות של המחלה שיכולה להוביל אף למוות. (ההדגשה שלי - ש.ז.).

מכאן כי לא ניתן לגזור גזירה שווה מאותו מקרה שהציגה ההגנה למקרה שבפניי. עוד חשוב לציין כי גזר הדין בעניינו של דרור הינו גזר דין של ערכאה ראשונה אשר ניתן אך לאחרונה ואף טרם הפך חלוט.

סוף דבר, מעיון בפסיקת בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים כפי שהובאה לעיל, עולה מפורשות כי מקום בו עסקין בגידול שתילי קנבוס בהיקפים ובמשקלים הדומים בהיקפם לאלו בהם הורשע הנאשם ואף נמוכים מהם משמעונית, בתי המשפט על ערכאותיהם השונות גזרו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה, גם מקום בו מדובר היה בנאשמים נעדרי עבר פלילי כמו גם בנאשמים שעברו טיפול או היו בעיצומו.

סוף דבר

אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 24.3.15 ועד 30.3.15.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים ו/או כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה מסוג עוון על פי פקודת הסמים ו/או כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון שבהם עד לא יאוחר מיום 1.1.17, ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו של הנאשם מן המאסר. מניין ימי הפסילה יחל עם שחרור הנאשם ממאסרו ועם הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.

ו. 8 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מתום תקופת הפסילה בפועל, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ז, 05/12/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני נעתרת לבקשת הסנגור לדחיית התייצבותו של הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו ומורה כי הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 17.1.17 בבימ"ר הדריים עד לא יאוחר מהשעה 10.00, או על פי החלטת שב"ס שברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס טלפון 08-9787377 או 08-9787336.

למען הסר ספק כל הערבויות שנחתמו והופקדו בתיק מ"ת 63043-03-15 יעמדו בעינם ויבטיחו את התייצבותו של הנאשם לריצוי מאסרו.

כמו כן אני מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם שיעמוד בתוקפו עד להתייצבותו של הנאשם לריצוי מאסרו.

הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 6.12.16 בשעה 10.00.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ז, 05/12/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת